

Список використаних джерел

1. Митний кодекс України від 13 березня 2012 р. // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2012. – № 44-45. – № 46-47. – № 48. – Ст. 552.
2. Батанова Л.О. Завдання провадження у справах про порушення митних правил: проблеми реалізації та процесуального закріплення за митним законодавством України Електронний ресурс – Режим доступу – <http://www.jurnaluljuridic.in.ua/archive/2014/1/12.pdf>
3. Прокопенко В.В. Заходи адміністративного попередження, які застосовуються митними органами Електронний ресурс – Режим доступу – <https://www.sworld.com.ua/simpoz2/35.pdf>
4. Романенко І.М. Види профілактики порушень митних правил. Електронний ресурс – Режим доступу – <http://www.pravoznavec.com.ua/period/article/3044/%D0#chapter>
Науковий керівник: к.ю.н. доцент Батанова Л. О.

Кліпацька Ірина Анатоліївна

студентка 2-го курсу магістратури судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ МИТНИХ ПЛАТЕЖІВ

Адміністративні правопорушення, що є протиправними, навмисними (умисними чи необережними) чи то діяння, чи то бездіяльність, що посягають (становлять загрозу) на законодавчо встановлений порядок ввезення або вивезення товарів (продукції), транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, надання їх ОДЗ для проведення ними організаційних і контрольних заходів, та проведення операцій з такою продукцією, і за які МК України настає адміністративна відповідальність вважається порушенням митних правил (ПМП).

Зазначимо, що у МК України містяться види ПМП та відповідальність, що може наставати у разі їх недотримання. Одним із них є ухилення від сплати митних платежів (МП), а саме згідно ст. 485 МКУ – дії, які направлені на неправомірне (незаконне) звільнення від сплати митних платежів чи зменшення їх розміру, а

також інші протиправні діяння, що спрямовані на ухилення від сплати митних платежів (МП) [1].

Митними платежами (МП) вважаються грошові кошти, які стягуються ОДЗ із фізичних осіб та юридичних осіб, які ввозять чи вивозять товари (продукцію) і транспортні засоби через митний кордон України. Ними є мито, акцизний податок (АП), податок на додану вартість (ПДВ) із ввезених на митну територію України товарів (продукції) [2, с. 24].

Під ухиленням від сплати МП можемо розуміти суспільно небезпечні шкідливі умисні дії, що передбачають повну або часткову несплату мита, АП чи ПДВ в законодавчо установлений термін [2, с. 24-26].

Виходячи із змісту ст. 485 МКУ, об'єктивна сторона даного порушення – в наступному:

- написання в митній декларації неточних даних з приводу суттєвих умов зовнішньоекономічного контракту, кількісно-вагових характеристик, країни, у якій продукція була вироблена або піддана достатній переробці, відправника і одержувача продукції, неточних даних, які є необхідними для того, щоб визначити код товару відповідно з Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності та його митну вартість;

- надання документів ОДЗ із відповідними неточними даними;
- несплата мита, АП, ПДВ у законодавчо встановлений строк;
- ін. протизаконні умисні діяння й використання продукції, стосовно якої надано пільги щодо сплати МП (мита, АП, ПДВ), в інших цілях, ніж ті, у зв'язку з якими було надано такі пільги.

Безумовно, обов'язковою ознакою є наявність мети – неправомірне звільнення від сплати МП (мита, АП, ПДВ) або ж бажання зменшити їх розмір.

Ст. 212 Кримінального кодексу України передбачено кримінальну відповідальність за навмисне ухилення від сплати податків, зборів, тобто тих платежів, які є обов'язковими, і які входять в систему податків, якщо це власне призвело до того, що кошти не надійшли до державного бюджету, місцевих бюджетів чи цільових фондів держави у значних розмірах. До того ж, наявний спеціальний суб'єкт злочину. Ним є службова особа підприємства (установи чи організації, немає значення яка форма власності); фізична особа-

підприємець; будь-яка інша особа, на яку покладений обов'язок сплатити той чи інший платіж (у т.ч. МП) [3].

Таким чином, у ст. 212 ККУ неконкретизовані способи ухилення із визначенням мети злочину – бажання ухилитися від сплати обов'язкових платежів, на відміну від вище згаданої ст. 485 МКУ, що більш детально конкретизує склад цього правопорушення, і є достатньою для захисту державних фіскальних інтересів у митній справі [2, с. 25].

Також відповідними статтями вказуються санкції у разі вчинення порушень. Так, ст. 485 МКУ передбачено накладення штрафу в розмірі 300 % несплаченої суми МП. Кримінальна відповідальність за ст. 212 ККУ настає у вигляді штрафу від 1000 до 2000 нмдг або ж заборона обіймати зайняття певною діяльністю чи певних посад строком до 3 років. До того ж цією статтею передбачені кваліфікуючі ознаки даного злочину, зокрема, якщо діяння, вчинені за попередньою змовою групою осіб; якщо це власне призвело до того, що кошти не надійшли до державного бюджету, місцевих бюджетів чи цільових фондів держави у великих розмірах; діяння, вчинене особою, яка була раніше судима за ухилення від сплати обов'язкових платежів (у т.ч. мита, АП, ПДВ).

Отже, за МКУ передбачається адміністративна відповідальність у разі вчинення одного з діянь щодо ухилення від сплати мита, АП та ПДВ. Щодо ККУ – то досить правильним було б конкретизувати самі способи ухилення від сплати обов'язкових платежів, у тому числі й мита, АП, ПДВ, за які б для винних у ПМП осіб наставала кримінальна відповідальність.

Список використаних джерел

1. Митний кодекс України (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2012, № 44-45, № 46-47, № 48, ст. 552) // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4495-17>
2. Кошчева Л.О. Відповідальність за ухилення від сплати митних платежів // Актуальні проблеми правового регулювання в сфері реалізації сучасної митної політики держави: матеріали Міжнародного наукового симпозіуму курсантів, студентів та молодих вчених, Академія митної служби України 27-28 березня 2009 р. / Дніпропетровськ, 2009. С. 24-26.

3. Кримінальний кодекс України (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2001, № 25-26, ст. 131) // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>
Науковий керівник: к.ю.н., доцент Батанова Л. О.

Леусенко Ірина Василівна

аспірантка 3-го року навчання заочної форми
Національного університету «Одеська юридична академія»

ДЖЕРЕЛА ЗАБРУДНЕННЯ МОРСЬКОГО ПРОСТОРУ УКРАЇНИ

Мета дослідження:

– визначити основні джерела забруднення морського простору України,

– запропонувати подальші шляхи вдосконалення політики охорони морських просторів.

Для досягнення поставленої мети дослідження перед нами стоїть вирішення таких задач:

– визначити проблеми сучасного стану забруднення морського простору України та основні джерела забруднення морського простору;

– запропонувати подальші напрями розвитку політики охорони морських просторів.

Проблематика. У зв'язку зі швидким промисловим ростом морська екосистема набула великі проблеми, що пов'язані із викидами та їх наслідками для морського простору. Щорічно, в море попадає мільйони тонн сміття та відходів. У океанах у результаті такої діяльності з'являється сміттєві плями.

Проблемою є те, що необхідно здійснювати охорону морського середовища в умовах його постійної експлуатації. У наш час спостерігається тенденція шаленого зсуву в бік інтенсивної експлуатації морського простору та його безперервного забруднення. Попередження і протидія забруднення морських просторів України є майже тільки на декларативному рівні, а практичні дії та рішення